

Rememorant una data històrica

La data luctuosa

Deixant-nos portar per la força de l'habitud, aquest any tornem a commemorar l'onze de setembre de 1714, data luctuosa de la història del nostre poble.

El fet històric de l'onze de setembre de 1714, és la gesta més coneguda de la vida de Catalunya i, per tant, ha estat l'episodi més exalcat de la nostra història. Fins a l'any 1930, la commemoració de l'onze de setembre va ésser per als catalans, el cant d'enyorança a les llibertats que ens foren violentment arrabassades i el cant d'esperança al recobriment d'aquestes llibertats, perdudes no per covardia ni per voluntat, sinó per la força de les armes.

Enderrocada la monarquia borbònica l'any 1931, i per tant, desapareguda la més gran força que s'oposava al recobriment de les llibertats catalanes, l'onze de setembre comença a esdevenir diferent dels anys precedents. La diada símbol del nostre ideal patriòtic l'any 1931 deix d'ésser cant d'enyorança. Catalunya veu les portes de la seva llibertat obertes de bat a bat i sembla talment que reti la darrera commemoració als herois caiguts al Baluart de Santa Eulària.

Ve l'any 1932 i l'onze de setembre coincideix amb l'aprovació del nostre Estatut. Catalunya, com digné el President Francesc Macià, "amb l'Estatut recobra la seva dignitat com a poble i es presenta al món amb fesomia pròpia". La diada històrica és commemorada més que com a data luctuosa com a dia de joia i d'alegria colectiva.

Arribem a l'onze de setembre actual i ens trobem amb una Catalunya, que no ha aconseguit encara totes les llibertats desitjades, però que es troba situada en una posició molt més avantatjosa de la que tenia l'any 1714; és per això que ja no sentim l'enyorança de temps pretèrits.

Ens trobem també, en uns moments de màxima responsabilitat. Ens hem presentat als ulls del món "amb fesomia pròpia" i, per tant, ens toca demostrar que som dignes

de gaudir les llibertats que hem sabut reconquerir. Es aquest sentit de responsabilitat el que fa que en l'onze de setembre actual, no sentim la joia i l'alegria de l'any passat.

La diada de l'onze de setembre però, està tan arrelada a l'ànima de Catalunya, que tot i no sentint l'enyorança de temps passats ni la joia de l'any darrer, aquest any també la commemorem. Els catalans no podem oblidar la gesta immortal dels herois, caiguts en el setge de Barcelona, idealitzats en la figura de Rafel de Casanova; gesta que ha estat la flama que, en abrandar la consciència nacional del nostre poble, ha fet que Catalunya retrobés les seves llibertats perdudes.

M. P.

Rafel Casanova Comes

La figura del darrer Conseller en Cap de Barcelona, en l'apoteosi gloriosa de la història de nostra estimada Catalunya, vist abraçat com un heroi moribund en la bandera de la ciutat màrtir, és d'un relleu inesborrable, que com més temps passa, més resplendeix amb auriola d'immortalitat.

Rafel Casanova aquell heroi que agegantant-se i multiplicant-se, e-

nardia els convençuts, animava als febles i abrandava l'esperit de tots els ciutadans amb el foc d'un patriotisme abrasador, el veig avui, fent bategar en aquesta data memorable, el cor de tots els catalans, enardint-hi en ells el caliu de l'amor patri.

Rafel Casanova no mort, si bé és veritat que l'home moria, per segona vegada, a l'any 1743, quedava en peu en mig de nostra terra són esperit i valentia que aquests mai moriran.

Fou aquella llum de patriotisme que llegà Rafel Casanova a Catalunya, la que al segle feia escriure a Bonaventura Carles Aribau, amb un foc d'amor a la terra esclavitzada, la seva immortal Oda a la Pàtria.

La mateixa que a l'any 1926 s'alçava amb crits d'angoixa i protesta en terres de Prats de Molló; i a la que l'any 1931 encarnant-se amb la figura simbòlica de Francesc Macià, proclamava la República Catalana.

Rafel Casanova no mort, viu encara entre nosaltres, si el cerquem el trobarem en el fons de nostres ànimes; sapiguem, doncs, catalans anardir-lo, i així lluitar fins veure onejar per damunt de nostres camps la senyera de la llibertat.

11 setembre 1933.

Foment Nacionalista Republicà

amb la col·laboració de Joventut de Foment N. R.
i del Grup Feminal

Avui diumenge, 10 de setembre

Nit, a les 10

GRAN MITING

EN COMMEMORACIÓ DE L'11 DE SETEMBRE

Parlaran, entre altres, els oradors

Srta. Reis Beltral

Carles J. Ferrer

Roc Boronat

Nicolau Battestini

Josep Andreu

Joan Loperena

Jaume Aiguader

L'acte serà públic i tindrà lloc al local d'estiu de Foment.

Onze de Setembre

Banderes i domassos. Corones i flors. Llaçades i pendons. Rostres plens de joia on s'hi endevina la procedència llur. Colrats pel sol de muntanya els uns, l'alegria de les nostres costes pintada en els dels altres. Vinguts uns del poble rialler, altres de la ciutat industrial. L'amor sagrat a la Pàtria comuna resplendint en els ulls de tots.

I amb unció religiosa, formant emocionant processó cívica, trts van a retre l'homenatge anual als màrtirs que sacrificaren llur vida perquè si Catalunya perdia les seves llibertats, li quedés ben intacta i pura la dignitat de poble vençut per la força idel despotisme. Pàgines senceres de la nostra història foren escrites amb llur sang i Catalunya agraïda se'n recorda.

I encara l'imaginem més gran aquest homenatge: no hi veiem solament aquella multitud de ciutadans que materialment hi assisteix, sinó que hi presentim l'ànima de tot Catalunya.

Molts altres actes es celebren arreu de la terra catalana per a commemorar aquesta data de trista recordança en la història de Catalunya, però si particularment ens referim a Barcelona, és perquè pensem en el setge rigorós que la mantigué durant tretze mesos en estat continu d'inquietud i d'alarma. Evoquem aquella matinada idel dimarts 11 de setembre en què les tropes franceses i espanyoles s'abraonaven sobre la ciutat i li anunciaven el fúnebre despertar d'aquell dia amb l'espetec de les canonades. Concebim el quadro horrible que devia oferir Barcelona en aquest dia tristíssim. Els carrers i places il·luminats amb la claror sinistra del foc de les descargues. La figura del noble Conseller Casanova empunyant amb una mà la gloriosa bandera de Santa Eulària i amb l'altra l'espasa vindicadora que no ideixà fins que les bales enemigues atravessaren el seu cos que caigué a terra abraçat a la sagrada ensenya de la Pàtria. Tots aquells herois anònims que sucumbiren defensant, fins al

paroxisme del valor, la Pàtria ultratjada. Com desconcertava la seva valentia a aquells exèrcits de mercenaris!

L'heroïsmes d'aquells ciutadans barcelonins fou, però, impotent per a fer front a les forces nombroses de Felip V i a l'endemà la bandera borbònica onejava ja al castell de Montjuïc. Catalunya tota havia caigut sotmesa als peus de l'absolutisme.

I oh paradoxa! La pèrdua de les nostres llibertats la commemorem amb crits i aclamacions de joia. Les coronas esdevenen símbols de vida i les llaçades unió a depositar les nostres flors; en cobrim el monument a Casanova. No sentim l'engoixa d'un passat esclau. Albirarem un esdevenidor de llibertat.

Aquella Catalunya de 1714 que veia culminar en aquelles jornades tràgiques una sèrie horrible de persecucions sagnants que l'havien ja debilitat i empobrit, es redreçava de les seves pròpies runes iniciant aquella renaixença de la qual enguany commemorem el centenari, i sortia d'entre les cendres esmortuïdes aquella espurna que havia d'avivar el foc sagrat que avui abraçada de banda a banda la Catalunya nova.

La metralla homicida havia aniquilat el cos de Catalunya, però ens restà la seva ànima immortal.

Evoquem ací els versos bellíssims de les "Tombes Flamejants":
"Fou una pàtria. Va morir tan bella,
[lla,
Que mai ningú no la gosà enterrar."

No gosaren enterrar-la i ha re-nascut amb tanta d'ufana que en lloc de commemorar avui l'aniversari d'una mort, assistim al renaixement d'una Pàtria.

HERSELF

Jo... també

Diada sentimental i de recordances en la que anyalment commemorarem aquella gesta gloriosa i que amb Rafel de Casanova simbolitzem la més alta representació dels màrtirs caiguts en defensa de la nostra personalitat i de les llibertats de Catalunya.

Ahir, com avui, l'esperit de la raça posat de manifest, podem bé constatar la minsa variant que ha sofert amb l'evolució del temps. Ara, en els moments presents, "diuen" que tenim l'autonomia, que hem assolit bona part d'aquelles llibertats robades per la força, i que de Madrid ens han donat o reconegut el nostre dret d'ésser catalans i que, per tant, ja podem

La història no es repetirà

L'evocació de la diada que avui es commemora ens porta a la memòria tot el procés de la història pàtria amb les seves diferents fases i èpoques.

L'època d'esplendor, molt anterior al 1714 de la rendició de Barcelona, va ésser, ben clarament es remarcada en les planes de la història, l'exponent de la capacitat i l'envergadura dels catalans que d'una petita nacionalitat saberen formar el formidable imperi català-aragonès, amb l'anexió de terres com les de València i Mallorca, les de Cerdenya i Malta, arribant fins a l'avui nomenada província de Múrcia.

Els èxits que assolien les armes catalanes no enfosquien les tasques del comerç, de les arts i de les lleis, i per això mentre el món en graduació anàloga de civilització es mantenia en absolut règim feudal, Catalunya ja tenia la seva Constitució en els usatges; el seu parlament en el Consell de Cent, i el geni comercial que avui encara la distingeix, representat per la invasió pacífica dels mercats mediterranis, especialment els d'orient, tots ells dominats per mercaders de procedència catalana.

Tot i això, no va sapiguer sostenir-se de les debilitats d'enamoraments a reialeses i enduda darrera la defensa, avui d'un senyor i demà en contra d'un altre, esgotava les seves reserves i en constant inquietud anà queient en davallada fins arribar al 1714 que perduda tota personalitat, tenia encara virilitat per admirar al món amb la gesta que culminà amb l'11 de setembre.

Caiguda tan formidable com la feta per Catalunya, té explicació en el fet de què en les èpoques que aquesta esdevenia, els destins dels pobles no eren pas portats per ells mateixos, sinó que, conduïts per les classes altes, i principalment nobles i clerècia, eren el que aquests volien que fossin i solament es necessitava que els elements conductors estessin reduïts per la sirena d'una monarquia de

estar contents i satisfets. Però tot això jo no ho veig per enlloc o almenys em passa desapercebut i el que únicament s'acut al meu pensament és aquella estrofa d'En Maragall que diu:

Ai, Castella castellana
si la terra Catalana
no t'hagués conegut mai!

T. LL. S.

raça estrangera i d'ànima enemiga, per a que els destins d'una nació canviessin de direcció.

Això és el que succeí amb Catalunya. El poble era tan català com sempre havia estat, però, portat per homes de poca consistència nacional perdé la seva llibertat col·lectiva, tot i que, en donar-se'n compte, fes els màxims d'esforços per a sacudir-se el jou que li queia a sobre, inútilment perquè ja era tard.

La història no es repetirà perquè vinguda novament l'època d'esplendor, aquesta no ha estat pas portada per nobles i encopetats, sinó que ha vingut per l'esforç i la perseverància del mateix poble, el de baix, que ha sabut vibrar-se novament l'ànima adormida, i en lluita civil, l'única que en l'actual estat de la civilització pot triomfar amb consistència, ha aixecat el penó a l'altura d'aquells temps de les primícies de la confederació catalana-aragonesa.

Aquesta és la nostra gran confiança en el pervindre nacional de Catalunya, fonamentada en la coneixença del grau de catalanització que ha assolit el poble. Estat que faria que encara que el poble castellà, que no ha sabut bandejar l'esperit imperialista que li filtra ren els Austries i Borbons, volgués tornar a estats suara eliminats, toparia amb la fortitud de la consciència dels catalans, solament disposats a bellugar-se per a anar endavant.

SAM

Onze de Setembre 1714-1933

Tremola d'emoció la meva mà, en posar-me a escriure uns mots dedicats als màrtirs que sucumbiren en defensa de la llibertat de la nostra pàtria.

Avui fa 219 anys que el nostre Conseller en Cap, En Rafel de Casanova, acompanyat de tots els bons patriotes que quedaren en vida, queia abraçat al Penó de Santa Eulàlia i al mateix temps Catalunya perdia les seves llibertats.

Tots aquests anys que ens han precedit d'aleshores ençà, han estat d'una persecució ferotge. Hem vist com homes de la classe més humil els quals ocupaven càrrecs i representacions més elevades es veien constantment humiliats, perseguïts i empresonats pel sol fet d'estimar la nostra pàtria. Quan s'organitzava algun acte commemo-

rant l'Onze de setembre o bé la Diada de la Llengua Catalana o qualsevol altre de caire catalanes sempre ens véiem perseguïts pels agents de la força que estava al dmini del règim oprobios i sempre maleït de la desaparescuda monarquia borbònica.

Mes totes les coses tenen el seu límit, i el règim aquell no podia pas ésser una cosa perdurable, sinó que havia de venir el dia en que s'havia d'enfonsar per sempre més; i aquest dia, fou el 14 d'abril de l'any 1931, en el qual, degut a la gran constància que hem tingut els bons catalans de lluitar sense descans per les nostres llibertats, aprofitant tots els moments i ocasions que a l'antic règim li passaven desapercebut, per fer adictes a la nostra causa, el poble es pronuncià per si mateix exigint la forma en què des d'aquell moment volia que se'l governés, i per això va cercar els homes que en vida del règim extingit havien donat proves de catalanitat innegable per tal de què ens representessin ben dignament tal com ens mereixíem.

Catalunya, doncs, degut a aquest canvi va començar a viure una nova era, gaudint de les llibertats que li havien estat negades, i això fa que avui poguem celebrar la diada de l'Onze de Setembre, i els catalans, els bons catalans poguem fer amb tota tranquil·litat el que el cor ens dicta, sense témer cap vessament de sang ni persecució com solia succeir en anys anteriors.

Ara cal que per fer-nos dignes d'aquestes llibertats, que tots els que estimem la nostra Catalunya no defallim un sol instant, que treballe sense descans, fent cada un tot el que estigui al seu abast, ja que aquesta és l'única manera, no tant sols de conservar el que tenim, sinó de conseguir el que encara ens falta i que no cal esperar que ens ho donguin si no és a costa del propi esforç.

Fent-ho així, és com honorarem a tots aquells homes que en defensa de les llibertats de la nostra Pàtria sacrificaren la seva vida, i oferint si cal la nostra per fer una Catalunya com la volem tots els catalans de debò: Forta, Rica i Plena.

J. B. H.

QUE LES ELECCIONS AL TRIBUNAL DE GARANTIES NO SERVEIXIN DE NORMA PER A FER AUGURIS SOBRE LES ELECCIONS MUNICIPALS. QUI HO FES, PODRIA EQUIVOCAR-SE.

Cal tenir-ho present

Un dels capítols més depriments de la història de Catalunya, senya la una data; 11 de setembre de 1714. I parlar d'aquesta fetxa en sentim un regust tan amargós que el voldríem llunyíssim, puix que d'aquest dia se'n desprèn una lliçó tant viva com dolorosa fou.

El parlar de l'onze de setembre ens evoca un seguit de fets; ens recorda uns sens fi de gestes que ens rememora tot el passat de nostra pàtria que tingué son punt d'atenuament en aital dia, el procés de qual lassitud cal aprendre molt i no oblidar-ho.

Seguint aquest procés, doncs, veurem que en dibuixar-se el comtat català, per mitjà de la unió dels homes l'anà aixemplant d'aital manera fins a convertir-se en una nació poderosa, reial i liberal. La massa glòria i poder, però, féu que aquella unió, aquella hegemonia d'un mateix anhel envers el major engrandiment de la pàtria, s'anés, per egoïsmes feudals i polítics de major preu, afeblint en greu perjudici per a Catalunya que poc a poc anà perdent els seus furs, de qual davallada no varen donar-se'n perfecte compte al seu temps fins que tant sols els quedaven quasi bé, una carcassa de les lleis que havien gaudit i fer respectar; llavors fou quan sentint-se tots uns i bategant a l'uníson llurs cors inflamats de saba catalana, es disposaren a jugar-se la vida per la defensa d'aquelles poques llibertats que els quedaven. Com les defensaren ens ho relaten prou eloqüentment nostres historiadors, per les quals es realitzà tan d'heroïsmes com poques vegades conegut i en comptats casos comparable, fent que aquella defensa de Catalunya sintetitzada a Barcelona en front del rei de mala memòria Felip V, es fes immortal en les gestes dels pobles del mar.

Conseqüències que portaren a aquell estat; la desunió dels catalans davant dels sagrats interessos de la pàtria. Si quan el malestruc Compromís de Casp els catalans haguessin format un sol cos davant el que ja era de prevenir, tal volta Catalunya conservaria la seva llibertat.

Caigué Catalunya abatuda, pantejant una agonia mortal; la llavor, però, sembrada en nostres camps regats per la sang d'aquells que tan graument la defensaren, ha anat paulatinament germinant de tal faisó, que si avui no podem recollir encara tota la collita, ja en comencem a recollir-ne els seus primers fruits.

Ara, doncs, que tornem a conquerir part de les llibertats que per la força ens foren arrabassades, cal tindre molt present el fet que portaren al dolorós 11 de setembre de 1714. Cal tenir-ne ben viu sempre el seu record per a que ara que tornem a reconstruir nostra pàtria, quan es tracti de la defensa de les seves lleis, de la seva grandesa, del seu diàfan desenvolupament, tots siguem uns i tots ens sentim catalans, puix que solament d'aquesta manera podrem tornar a fer una Catalunya rica i plena.

Jor

Commemorant l'11 de Setembre

Onze de setembre de 1714-1933. Dues dates alligadores de la història de Catalunya. La primera cospa el fet de la caiguda de la ciutat comtal a mans dels soldats de Felip V. La segona, revifa les llibertats conquerides amb la caiguda d'aquell baluart del despotisme de la monarquia que ens mutilava els nostres drets i la total legalització de les nostres pròpies lleis.

Onze de setembre de 1714! Data de pesombre que als catalans de sentiments que ens engrandim més quan veiem que l'esperit ideològic de Catalunya s'alça cada jorn més alt. Data culpida amb gest heroïc i d'exemple, i amb lletres de sang: Barcelona, en aquella data memorable, aixecava barricades contra els soldats que sota el comandament del Marescal francès, comte de Berwick, volien apoderar-se de la capital catalana. Un dia d'horror, de tragèdia, que ens conta la nostra història, la sang corria a brollers pels carrers i en un d'ells amb l'estrepid del foc i en mig del fang, empapat de sang, queia mortalment ferit, un home digníssim, de grans entiments patriòtics i fervent defensor de la nostra independència: En Rafel de Casanova.

En aquell dia històric, els catalans, veient-ho amb els ulls impregnats de llàgrimes, perdien totes les seves llibertats.

Passaren els anys—dos-cents—i calgué que amb una revolució francesa la qual foragitava el seu Borbò, que Europa cremés en criminal guerra, mentre els seus pobles es negaven de sang, que aquí s'anés excitant al poble amb romàntica literatura, perquè Catalunya sentís novament els tronolls d'aquell 1714 i recobrés al-

tra volta la consciència de la seva personalitat i paulatinament anés reaccionant l'esperit catalanès.

Catalunya anava desvetllant el seu optimisme. Un dia, però, el 13 de setembre, una militarada tirava a un recó tota aquella tasca que, no obstant, havia de fructificar un altre dia no molt llunyà.

En efecte, l'odi al despotisme anava surant i espessint-se, i per fi, un bell dia, caigué el règim dictatorial, i poc després el règim borbònic.

Aleshores vingueren aquelles hores plàcides per a Catalunya la qual veia resplandir la seva personalitat de poble lliure. I el 2 d'agost, els catalans assenyalaven la seva voluntat, amb el plebiscit de l'Estatut, de viure una nova vida de llibertat col·lectiva.

En recordar totes aquestes dates memorables, pensem en l'avior alligador i sentim l'escalfor d'un raig d'esperança. Sota el guiatge de Francesc Macià, aquell que amb la seva gesta de Prats de Motlló féu el sublim càntic a les llibertats nostrades, els catalans ens sentim confiats en l'esplendent esdevenidor d'aquesta aimada Catalunya.

En aquestes hores històriques en què Catalunya va conquerint el traspàs de serveis, sapiguem fer-nos dignes. La figura símbol de Francesc Macià, aparellada a la de Casanova i Pau Claris, ens és la ferma garantia de què Catalunya no registrarà en la seva història una nova tragèdia de l'onze de setembre de 1714.

RONALD

Grup Feminal de Foment Nacionalista Republicà

Avui, diumenge, en commemoració de l'11 de Setembre, el Grup Feminal de Foment Nacionalista Republicà obsequirà amb vi, postres i cafè als vellets que concorren als menjadors públics del passeig de Mata.

Preguem a les nostres sòcies, que vulguin assistir-hi, d'ésser a les dotze del migdia a l'estatge d'estiu de Foment.

F O M E N T N A C I O N A L I S T A R E P U B L I C A ; J O V E N T U T D E F O M E N T N . R . I G R U P F E M I N A L , D E M A A N I R A N A B A R C E L O N A P E R T A L D E P O R T A R R A M E L L S D E F L O R S A L P E U D E L ' E S T A T U A D E R A F E L D E C A S A N O V A .

De l'11 de Setembre de 1714 ençà

Neix la claror del dia en mig de la tempesta que un tirà potent per sa vilesa llença damunt un poble al qual vol atropellar.

Creu ja segur el seu intent i no plany els clamors de justícia que es deixen sentir. Estreny cada vegada més el cercle de setge deixant arreu la insígnia tirànica que ha de tenir el poble esclau durant dos segles. Això, és el que ens diu la història, de l'11 de setembre de 1714.

Catalunya no deix de recordar en data tan memorable, als que caigueren per defensar-la, i per això tots els bons patriotes, tots els que ens sentim eminentment catalanistes, traslladem el nostre pensament, al fossar de les Moreres, i altres tombes on reposen els màrtirs de la llibertat.

La ferida que sofrí Catalunya fou tan profunda, que ha trigat dos segles en guarir-se; fou el 14 d'abril de 1931, en aquells moments en què F. Macià proclamava la República des del palau de la Generalitat, quan aquesta ferida va cloure's.

F. Macià, home indiscutiblement idealista, el qual ha sabut recollir tots aquells sentiments patriòtics de la història, el considerem com en Rafel de Casanova; de la mateixa manera que aquest morí defensant la llibertat, Francesc Macià exposà la vida per la reconquesta. Ell ha estat l'home que ha fet sentir la veu del poble, i que ha sabut donar a Catalunya, una orientació política en la qual ens sentim identificats i optimistes fins més enllà.

En rètrer, doncs, homenatge al que fou conseller en cap Rafel de Casanova, ho fem també al que avui és President de Catalunya l'honorable Macià.

L'Estatut, que fa un any ens fou aprovat, ens obre el camí per arribar al lloc on ens proposem, que és, l'assoliment de la més completa llibertat. Si volem ésser dignes d'aquesta Catalunya nova, cal que ens esforcem en ésser sincers amb nosaltres mateixos i que contribuïm amb entusiasme a l'obra que els homes d'esquerra porten des del govern de la Generalitat. I ensems que passem el moment més transcendental de la història catalana; si així obrem. Catalunya, serà el poble més avançat entre els pobles del món, i els seus fonaments seran tan forts que serà impossible enderrocar-los.

SANS

Noticiari

*** Es molt grat a l'Associació d'Iniciatives, expressar el seu pregon agraïment a l'Exm. Ajuntament, Orfeó Reusenc, Eco Republicà, Entitats Esportives, recreatives i totes les altres de la ciutat, Premsa, Ràdio Reus i particulars que li han prestat llur suport pel millor èxit de les passades festes.

Lubrificants "Aguila"

de Vda. de M. Brugarolas. - Barcelona
SUCURSAL AMB DIPOSIT

en aquesta ciutat

Raval alt Jesús, 11 i 13.-Tel. 198
Representant per la província de Tarragona: ENRIC PRATS

*** A l'Escorxador públic ahir s'hi sacrificaren 14 moltons amb un pes total de 144'200 quilos, 2 anyells amb 23, 7 vedelles amb 1.111'200, 8 lletons i bestiar cabrum amb 31'400 i 4 pores amb 273.

Ensenyança Musical

del professor F. SALVAT
Obertura de curs el vinent dia 15.

SOLFEIG-PIANO-CANT

TEORIA-HARMONIA I COMPOSICIÓ
Preparació per a l'ingrés als Centres oficials. - Lliçons a casa i a domicili. - Preus i hores convencionals.

RAVAL BAIX JESÚS, 28 ENTRESOL

*** La Companyia Reusense de Tramvies assabenta al públic que en el dia d'avui, diumenge es dona per acabat el servei de trens de la temporada de banys, i que a comptar de demà i fins nou avís circularan tots els dies indistintament els mateixos trens de l'actual servei de dies feiners.

Tintoreria "La Ràpida"

Senyora: La higiene li recomana aquesta casa que li entregará els encàrrecs al dia. Dols en 4 hores
Carrer Jesús, 19. - Tel. 486-X

*** El senyor Joan Sugranyes, empresari de l'elegant i confortable Saló Kursaal, ens notifica que per a donar una major brillantor

SALO KURSAAL - Tel. 157 R

Local de les màximes comoditats

EXTRAORDINARI PROGRAMA per avui diumenge, tarda i nit

Paramount Films presenta un bell assumpte sentimental, magistralment interpretat per Jak Oakie i Miriam Hopkins:

BAILANDO A CIEGAS

-Els dibuixos animats i sonors: DE CAZA NOS VAMOS

-Exclusives Febrer i Blai presenta:

MARIDO INFIEL

LITINOIDES SERRA

La millor aigua de taula

Capsa popular amb sis bossetes: 65 CENTIMS

El procediment nou, mecànic, per a la fabricació d'aquestes bossetes, assegura la

Dosificació perfecta dels components.

Inalterabilitat absoluta del producte

Beveu l'aigua obtinguda amb LITINOIDES SERRA, SEMPRE IGUAL, SEMPRE AGRADABLE, apagareu la sed i evitareu els transtorns que ocasionen en el vostre organisme l'àcid úric i les males digestions, i totes les molèsties que provenen de les malalties dels ronyons, fetge i bufeta.

Capsa popular amb sis bossetes: 65 CENTIMS

a la diada de l'Onze de Setembre, data que tots els bons catalans commemorem en recordança dels que perderen la vida defensant les nostres llibertats, ha confeccionat per a demà dilluns, dia 11, un interessantíssim programa de cinema sonor, en el qual figuraran cintes de qualitat interpretades per cone-guts artistes.

Acadèmia de Dibuix
i Pintura

J. FERRER I REVASCALL

St. Joan, 11

*** La Delegació a Reus de Pa-Jestra ens ha convidat a la vetllada patriòtica que, per tal de commemorar la diada de l'onze de setembre de 1714, ha organitzat per a demà, a les 10 de la nit, en el Centre de Lectura.

Agraïm l'atenció.

Jaume Roig i Padró

MEDICINA GENERAL I DE LA INFÀNCIA

Visita de 4 a 6.

Major, 3, pral. — Telèfon 339.

*** Segons ens informa persona autoritzada ens plau d'assabentar els nostres lectors que el "Movietone News", distribuït a Espanya per la casa Hispano Foxfilms S. A. E. com a noticiari Fox sonor arribarà properament a la península i des del dia 15 de l'actual

serà editat setmanalment un Noticiari Nacional.

Es aquesta una notícia d'un interès remarcable, puix que era evident que mancava que a casa nostra fos donada aquesta modalitat cinematogràfica del reportatge gràfic i majorment que sigui la casa Hispano Foxfilms qui tingui cura de fer passar per la pantalla els esdeveniments que es produeixin la qual cosa no dubtem serà ben acollida pel nostre públic. La casa esmentada, a principis d'aquest any ja va assajar amb vertader èxit el filmar algunes coses d'actualitat entre les que recordem la visita del President de la República a Bilbao; l'accident d'aviació ocorregut a l'aeròdrom de Madrid i les maniobres militars a la Sierra del Guadarrama.

Amb vertadera satisfacció, doncs, felicitem els promotors d'aquesta iniciativa i desitgem que els seus esforços siguin coronats per l'èxit més falaguer, puix que és d'esperar que el "Movietone News" en actuar d'una manera regular i continuada serà del tot ben acollit pel públic en general així com de les persones que s'interessen per la propagació dels costums, dels nostres paisatges, monuments, etc, la qual cosa tendeix a convertir el cinema en un bon auxiliar de la cultura.

DINTRE POC

GEL CRISTALLS

en blocs de 25 quilos

especialitat de la fàbrica de gel

"LA SUÏZA"

de Josep Ornos Soler.

*** En les sessions d'avui tarda i nit, el Saló Kursaal presenta la joia cinematogràfica de la marca Febrer i Blai "Un marido infiel", cinta que ha d'agradar als aficionats al bon cinema per la divertida trama en què es desenrotlla.

"Bailando a ciegas", bell assumpte sentimental interpretat per Jak

Oakie i Miriam Hopkins, i els dibuixos animats i sonors "De caza nos vamos", completaran el programa.

*** De primer de setembre en endavant, el DOCTOR MERCADER, OCULISTA, Raval alt de Jesús, 36, pral., visitarà tots els dies feiners.

*** Abans d'ahir a Salomó se celebrà l'anunciat acte de laïcisme per a contrarestar el que organitzaren els catòlics d'homenatge al Crist amb assistència del bisbe de Barcelona. Assistiren a l'acte anticlerical gran nombre de representacions esquerristes i rabassaires amb llurs banderes. Al míting parlaren: Zacaries, que presidí; Francesc Diego, Anna Miquel, senyora Romeu, Pere Foix, Maria D. Bargalló, R. Bertran i Tàpies, Dr. Rossell i el diputat Josep Folch, que foren escoltats i aplaudits amb gran entusiasme.

Els elements cavernícoles de la vila que havien organitzat diversos actes per tal de coaccionar els elements liberals, reconeixen llur fracàs estrepitos.

Sánchez Romate Hnos.

J E R E Z

CASA A LONDRES

75 tipus de vins

10 tipus de conyac

Marca exigida pels bons bevadors d'arreu del món. La preferida al buffet de la Cambra dels Lords Anglesos.

Paladejant el conyac N. P. U. (1850) hom reconeix que no admet comparacions.

*** S'ha reunit la Comissió de responsabilitats en el Congrés que fou de breu durada, però en la qual hi hagué una discussió molt viva denegant-se per 10 vots contra 8, l'escrit de l'advocat defensor del senyor Joan March, en què sollicitava la reforma de l'acte de processament i la llibertat provisional del processat.

Bernardo Alfageme

Primera marca Espanyola de
Conserves de Peix.

Representant-Dipositari
per tota la província

B. VIDAL

Apodaca núm. 36 Telèfon 637

TARRAGONA

*** Gaietà Ariño Llorens, de 37 anys, d'Alloza (Terol) s'assentà al Bar Pati Blau i es feu abocar tres cafès seguits, cosa que eridà l'atenció al cambrer, el qual l'observà, veient que no semblava estar bé del cap. Avisat un guàrdia urbà l'aconduí al Quarteret,

comprovant-se que estava embriac. Després fou acompanyat fora del terme.

Moto anglesa

Se'n ven una de ben moderna i amb equip elèctric.-Vertadera gan-ga. - Raó: Tallers Amorós, Pi i Margall, 106. - Reus.

*** A Espluga de Francolí, treballant a les obres del Sindicat Agrícola dels olis, l'obrer Antoni Celma Torra caigué des d'una alçada de vuit metres. Morí a l'acte.

SALAREUS

EQUIPS SONORS DE PRIMER ORDRE
Programa per avui tarda i nit
Estrena a Reus d'una de les més divertides i gracioses produccions totalment parlada en castellà:

El tenorio del harém

per Slim Summerville, Lupita Towar, Manuel Arbó, etc.

-La comèdia dramàtica, atrevida i ultramoderna amb revelació de la vida íntima i els secrets intrigants de dues dones joves enamorades de l'únic marit

Sublime sacrifici

per Conrad Nagel, Genevieve Tobin i Rose Hobart.

-Completarà el programa una divertida cinta còmica.

*** Continua en el mateix estat la vaga a l'Electro Química de Flix, no preveient-se la solució.

Aquesta vaga absurda està creant un estat d'intranquil·litat i misèria al poble.

Pere Cavallé i Pi

Ex-alumne intern i ex-metge de guàrdia, per oposició, de Toco-Ginecologia, de l'Hospital Clínic de Barcelona.

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consulta: de 10 a 12 matí i de 3 a 6 tarda

Raval alt Jesús, 50, entresol-Tel. 9 X

REUS

*** L'alcalde del poble de Maspujols senyor Anglès, ahir al cap vespre ens trameté un afectuós telefonema amb motiu d'haver quedat, en aquell moment inaugurat el servei telefònic d'aquella veïna vila.

Libreria Nacional i Estrangera

Tots els llibres en tots els idiomes

Ofertim un servei de vendes a terminis

Raval Santa Anna, 20, REUS - Telèfon 419 R.

*** Hem rebut el nombre del mes d'abril de la revista "Puericultura", publicació del benemèrit Institut de Puericultura.

El seu sumari és com de costum força interessant.

*** Avui al matí es portarà a cap a Tortosa la inauguració de l'edifici reconstruït de l'antiga Llotja, en ocasió de celebrar-s'hi un acte d'homenatge a la vellesa.

Xalets en venda

Situació immillorable.

Carrer Frederic Soler

Raó: Sol i Ortega, 22, 1.er

*** A la guàrdia civil de servei a Sant Vicenç li cridà fortament l'atenció un jove elegantment vestit.

Interrogat convenientment manifestà ésser oficial de Correus, essent-li demanat llavors el carnet, que manifestà havia perdut.

Apretat a preguntes digué nomenar-se Josep Rico Martínez, de 24 anys, d'Eix, que dona la volta al món.

Amb l'atestat corresponent ha estat posat a disposició del jutge del Vendrell.

Permanents a 10 pessetes completes i garantides

Demani hora al Magatzem J. BARBERA

Carrer de Jesús, 28

REUS

REGISTRE CIVIL

del dia 9 de setembre de 1933

NAIXEMENTS

Carme Gener Figueres, Ricard Fraga Masip, Maria Vilella Sales, Josep Cort Juneosa, Pere Ferrer Martra.

DEFUNCIONS

Valentí Figueres Vallribera, 80 anys, Hospital Civil.—Josep Maria Tous Parera, 23 anys, Hospital civil.—Jacinta Ventura Jornet, 74 anys, Baix St. Pere, 33.

MATRIMONIS

Ferran Balsells Llaurador amb Angelina Llaurador Tous.

J. FERRER I REVASCALL

Acadèmia de Dibuix i Pintura

St. Joan, 11

Correspondència antípoda

Senyor Director: Li escric des del poblat de Sha Lou, lloc on baixen a l'estiu els indígenes Ruixencs, no per fer-se passar la calor, com us podrieu pensar, puix que aquí és a tot arreu insuportable, sinó per a veure de trobar per les filles a uns fills dels caps poderosos de les tribus veïnes. Els costums d'aquests infelços selvatges són pacífics i primitius; arriben, però, a un cert grau de cultura. Mercadegen amb fruits del país i els baraten per coses sense cap valor per nosaltres. Per unes boletes de cotó fluix pintades de colors m'han donat quasi el seu pes en plata. Després, d'aquestes boletes se'n fastiguegen aviat i les llen- cen per terra, però no semblen arre- pentits del que n'han pagat.

He estat en una festa ritual, sembla en record d'un rei mític que va conquerir, segons la llegenda, unes illes llunyanes. D'això deu fer molts anys, si és que mai hagi existit aquest rei, perquè ara cap ruixenc és capaç de fer mal a una puça, però per reviviscències d'aquells temps heroics fa anualment uns simulacres guerrers que són motiu d'admiració per l'etno- graf i de diversió inefable pel simple explorador.

Aquesta festa comença amb un àpat. Dic un àpat per expressar-me d'alguna manera, perquè pel que he pogut observar, a Sha Lou deu abundar poc la caça o bé els comuns són poc ganuts, tan ínfimes eren les racions que es repartien: uns crustacis infinitesimals i una bèstia estranya, esque- lètica i coriàcia, semblant a un puput, però molt més dura i que tenen l'extraordinària mania de ro- segar-lo amb plomes i tot.

Les dones són guapes; tenen un cabell endiastradament cargolat i van totes elles plenes de vidres i penjolls. Els homes, a fe, que no en són de guapos; porten el pel ple de mantega i s'animen a posar-se al cap els parracs més sor- prenants.

Més tard, exasperats per la gana, toquen unes trompetes i altres eines estridents que fan un brúgit de l'altre món. És el senyal con- vingut de la pròxima batalla: dalt d'un túmul hi ha uns músics que fan uns sons incomprensibles a unes orelles europees. Seguida- ment, els selvatges es divideixen en dues mitats; els més fatxendes, al davant, ejaculen cap als seus con- traris unes frases que deuen ésser terriblement insultants. Els altres,

naturalment, posen en dubte l'ho- nestetat de l'àvia i la besàvia dels seus contraris. En aquest moment es produeix un fenomen que els sa- vis interpreten de diversa manera. A cada paraula que diu un dels guerrers, dos subalterns del seu costat l'agafen un per cada braç. Als pocs moments un eixam d'in- dígenes subjecta el cos pantejant de l'heroi, que amb els restes de la seva veu ofereix encara aniqui- lar l'adversari. No és fàcil preveu- re el que passaria si els que aga- fen els furiosos gladiadors affui- xessin una mica. Basti saber que els més vells de la tribu ni recor- den que aixó hagi passat mai.

Els motius d'aquestes lluites ho- mèriques són foscos o poc com- prensibles. El caràcter d'aquesta gent és discutidor i bastaria que hom sostingués, per exemple, que aquesta nit han menjat, perquè sortís immediatament un grup con- trari que sostindria el deliri ab- surd de que no li cap res a l'estò- mac. Sempre el motiu de les bara- lles es busca en coses tan subtils de matèria religiosa que nosaltres no podem copsar-los. Aquest any era la manera com es devia reme- nar el cos en el moment de la dan- sa: els uns apreciaven que eren les cames les que devien entrar en agi- tació; els altres, al revés, que eren els ronyons i la panxa. Però aixó ens ho ha dit un fetiller perquè nosaltres no creiem que ningú mo- gui res amb regla amb aquell tre- pitjament de peus, aquelles empen- tes que només es veuen ací a l'A- frica i aquells sons inarmònics que serveixen d'acompanyament.

Diverses potències han intentat colonitzar aquestes platges. Cree un treball endebades. És inútil por- tar cap instrument de civilització entre aquestes míseres poblacions. Les hi donaríeu i acabarien—com en el cas d'aquesta nit—tirant-s'ho tot entre cap i coll.

Queda affm.,

TRADE HORN

VETLLADA COMMEMORATIVA DEL 11 Setembre de 1714

organitzada per la De'egació Reusenca de PALESTRA per al dilluns, dia 11 del corrent, a les 10 de la nit, en el Cen- tre de Lec'ura Parlaran, en tre altres, els senyors

En Narcís Masó i Valentí i En Francesc Pineda i Verdaguier

Magatzems LA FLECA

PERFUMERIA : : BISUTERIA
QUINCALLA : : JUGUETS
DIPOSIT A. G. P.

PAPERS DE TOTES CLASSES I MANIPULATS

CARRER ALEUS, 1 - TELEFON 566

REUS

Fustes Abelló

Pi i Margall, 4

REUS

DISTINCIO

Posem a l'abast de vostè les més originals i suggestives creacions de la Moda. Esplèndid assortit en sederies, popelines, trobalcos, percales, tot d'excel·lent qualitat i gustos finíssims. No deixi de visitar-nos. Participi vostè també de l'economia dels nostres preus.

Magatzems EL INDIO

Llovera, 18 - Tel. 547 X

REUS

Vi selecte de la Conca del Gaià

Si voleu beure vi pur, tal com surt del Celler del Sindicat Agrícola de Vilarodona, demaneu-lo als següents establiments: MAGI MARTI, Llovera, 53; H. MARINE, P. Prim, 1; COLMA DO MADICO, C. Monterols; DROGUERIA PINYOL, P. República, Tel. 112; ROMA MARIMON, Plaça Catalunya; EMILI CAPDEVILA, Sant Pancràs; CENTRE NATURA, R. A. Jesús, que us el serviran en garrafes de 4 i 8 litres prescintades pel Sindicat, i al preu de 50 cèntims litre.

Banc de Reus de Descomptes i Préstecs

FUNDAT EN 1862

Comptes corrents en pessetes i en moneda estrangera amb abonament d'interessos

Caixa d'Estalvis a la vista i a l'interès del 3 $\frac{1}{2}$ per 100 l'any

Girs sobre la península i sobre qualsevol altre país

Compra-venda de valors

Cambra cuirassada amb departaments de caixes per a lloguer

Paguem els cupons de venciment corrent

ANTIGA CASA PADRENY-Confiteria

CARRER SOL I ORTEGA 15 - TELEFON NUM. 102 - REUS

PANELLETS i MASSAPANS DE GEMA

Premiats amb Diploma d'Honor, Medalla d'Or i Creu en l'Exposició de Liège (Bèlgica) 1926

Diploma de Gran Premi, Medalla d'Or i Creu en l'Exposició de Roma 1926-27

ESPECÍFICS DE TOTS ELS PAÏSOS

Farmàcia Serra del Dr. Ornos

Raval Sta. Anna, 80 - Telèfon 8 - REUS

RECADERS

ASCO: Jaume Ribes, Plaça Prim, Llimpiabotes. — BARCELONA: Rosend Mas, Julià Nougués, 14; Lluís Mateu, Llovera, 14; Antoni Serrat, Llovera, 36; Josep Solé, Raval alt de Jesús, 41 bis; Agència Baró, Sant Joan, 2. — CASP I FAIO: Joan Martorell, Cervantes, 71 (Campanaret). — FALSET: Frederic Llorenç, Plaça de Prim, Llimpiabotes. — FLIX: Joaquim Franc, Santa Teresa, 31. — LLEIDA: Josep M. Lari, Casals, 8; J. Martorell, Llovera, 36; Manuel Rascall, Plaça Prim, Llimpiabotes. —

MARSA: Francesc Sancho, Llovera, 36. — MONTBLANC: F. Baldrich, Raval alt Jesús, 41 bis; Ramon Sabaté, Llovera, 36. — MORA: Joan Costa, Plaça Prim, Llimpiabotes; J. Vaqué, Julià Nougués, 14. — TARRAGONA: Francesc Canyagueral, Llovera, 36; Pau Llauredó, Llovera, 14; Pere Llauredó, Raval alt Jesús, 41 bis. — ULLDEMOLINS: Pere Puigall, Plaça de Prim, Llimpiabotes. — VALLS: Joan Prats, Donotea, 13. — Josep Badia, Plaça de Prim, Llimpiabotes.

Si voleu defensar els vostres interessos
recordeu-vos de

Manuel Palmada

Raval alt Jesús, 35.-Telèfon 86

quan tingueu necessitat de Màquines
per a escriure o quelcom que a elles
es refereixi

Banc Urquijo Català

AGENCIA DE REUS

Negociem els cupons de
venciment corrent
el líquid dels quals ens sigui
conegut.

OPERACIONS DE BORSA
DESCOMpte DE CUPONS
DIPOSIT DE VALORS

Banc Urquijo Català

Ferrocarril de Reus a Salou SERVEI DE TRENS

que regirà des del 9 juliol 1933
PER A LA TEMPORADA DE BANYE

SORTIDES REUS	SORTIDES SALOU
7'50	8'55
9'50	10'30
11'15	12'30
15'—	15'55
16'40	18'35
19'20	20'—

Extraordinaris en dies festius

5'15	5'50
6'30	7'5
8'50	11'20
12'25	13'—
14'30	15'5
15'50	18'—

Mutualitat d'Accidents Agrícoles del Camp de Tarragona

ESTATUTS APROVATS PER ORDRE DEL MINISTERI DEL
TREBALL DE LA REPUBLICA

DELEGACIÓ DE REUS: Cambra Agrícola, Bisbe Grau, 9

QUOTA D'INGRÉS PER UNA SOLA VEGADA DUES PESSETES PER SOCI. - PER
CONSTITUIR EL FONS DE GARANTIA FIXAT PEL MINISTERI DEL TREBALL
PER UNA SOLA VEGADA DUES PESSETES PER JORNAL DE TERRA ASSEBURAT.

Queda assegurat TOT accident ocorregut, sigui amo o jornalier,
en el cultiu, transport i elaboració dels productes de les finques asse-
gurades, mentre dits productes siguin del colliter.

Les ulteriors despeses dels accidents, seran repartides a propor-
ció de l'extensió i classe de cultiu de les finques assegurades.

Autobusos Reus

SERVEI DE MASOS

Horari

MISERICORDIA (Sort. Pl. Prim)
Sortides: 8'15, 13'20, 14'35 i 19'15
ROQUIS (Sort. R. B. Jesús-font)
Sortides: 8'10, 13'10, 14'30 i 20'20
PEDRA ESTELA (Sort. Pl. Prim)
Sortides: 8'45, 13'05, 14'55 i 19'45

Josep Andreu Abelló

ADVOCAT

dels Collegis de Reus i de Tar-
ragona.
Telèfon 63 B.

Estudi: Sant Joan, 7, entresol.

REUS

J. Sentís i Nogués

ADVOCAT

Despatx: Carrer Llovera, 19 en-
tresol. Telèfon 46 B.

Sucre de Maduixes

PURGANT IDEAL

Servei d'òmnibus entre Reus i Salou

Dies feiners

Sortides de Reus (Davant Hotel Londres)	Sortides de Salou (Restaurant Planas)
a les 7'50	a les 8'35
" " 10'10	" " 12'10
" " 13'05	" " 14'45
" " 15'30	" " 16'—
" " 16'40	" " 18'15
" " 19'05	" " 19'45

Extraordinaris dies festius

(A partir del dia 9 de juliol)

Sortides de Reus	Sortides de Salou
a les 8'30	a les 8'50
" " 9'—	" " 9'20
" " 9'30	" " 9'50
" " 10'—	" " 11'50
" " 10'30	" " 12'20
" " 12'30	" " 13'30
" " 13'05	" " 14'30
" " 14'50	" " 15'10
" " 15'—	" " 15'30
" " 15'50	" " 17'15
" " 16'10	" " 18'15
" " 18'—	" " 19'—
" " 18'40	" " 19'45

On és el tecnicisme?

Fa uns quants dies que aquest periòdic donava la notícia, acompanyada d'un breu comentari que la mateixa ens suggerí, de què el regidor senyor Antoni Sabater, pertanyent a la minoria regionalista, havia abandonat les tasques consistorials per disconformitat amb els seus companys, en la solució donada a l'assumpte del pesador municipal de les peixeteries, i aquesta notícia, si bé cap altre periòdic no l'ha publicada, tampoc ens ha estat desmentida, i ens atrevim a dir que ni ho serà, perquè és ben certa i perquè l'esmentat regidor, com que no comparteix el criteri sustentat a l'Ajuntament per la minoria dita de la "Lliga", tampoc en vol assumir la responsabilitat i abans de compartir-la, amb un gest de dignitat que sempre honora al que el porta a terme, ha dit: no, això no: en mi no hi compteu més.

I en aquest cas concret, no és pas l'existència d'un plet interior en una minoria consistorial, el que ens mou a un nou comentari (com corrobora el que deixem dit, el fet d'haver-ne tingut d'altres, de plets, la mateixa minoria, i encara és hora de què nosaltres hàgim dit aquesta boca és meua, o aquesta ploma és nostra), sinó el motiu, el perquè de la renúncia a l'actuació municipal, i és perquè el considerem molt més important, per molt que ho fos, que qualsevol qüestió política o doctrinal, puix que el que motiva aquestes ratlles és una qüestió d'ètica, d'aquelles que en resoldre-les en un o altre sentit, els partits que hi intervenen obtenen un major prestigi moral o bé cau damunt dels mateixos l'estigma de la immoralitat.

Creient-ho així, mancaríem de sinceritat, i no ho volem pas, sinó diguéssim francament de la manera com acostumem a dir les coses, que la minoria regionalista, no és pas de les que en el cas que ens ocupa ha obtingut un major prestigi moral pels seus representants, i ens fa pena veure com un partit, en les rengleres del qual—segons fama—hi ha inscrites les figures preeminentes dels tecnicismes de totes menes, no hagi sabut resoldre el més senzill problema de moral que des d'uns anys s'ha presentat al nostre Ajuntament.

Oh, els homes de la Lliga! Els pulcres, els purs: hauria donat

gust de sentir-los; hauria calgut llegir la premsa, si el mancament (perquè el seu acte no significa sinó un mancament a la moral), comès pels seus representants al municipi reusenc, hagués estat realitzat per homes del nostre partit. Com s'hauria blasmat l'esquerrisme! Com se'ns hauria retret el nostre laïcisme per a treure'n conseqüències favorables a llur ideari!

Doncs, i ara què? Preguntem nosaltres. Com pot comparar-se l'actuació dels seus regidors amb l'austeritat dels homes d'esquerra, els regidors amics nostres? On són els arguments que justifiquin o defensin la llur posició?

Es que se'ns vol fer creure—com hom diu—que la Lliga discuteix l'actitud dels seus regidors, en aquest afer, creient així refugir una responsabilitat? Seria pretensió extremada. En tant hom no ens idemostri el contrari, és el partit (exceptuant-ne el senyor Sabater, perquè ell mateix se l'ha sacudit), el responsable de l'acte comès pels seus homes representatius i si no ho volen així, prou ho tenia a la seva mà el cap de la minoria en la sessió del dijous, a la qual va assistir. Li bastava fer-ho constar, i quan no ho va fer, és perquè amb la seva presència i amb el seu silenci avalava el fet que ha motivat tantes censures.

Com no és pas aquesta la primera, els de la Lliga l'han ben errada. Desconeixem si des del seu punt de vista polític els podia tenir molt d'interès reventar un dictamen dels que avui governen. Ignorem si això respon a una tàctica encaminada a dividir els grups republicans del Consistori, estant sempre a l'aguait i no perdent ocasions: però sigui aquest el mòbil, en siguin uns altres, hom reconeixerà amb nosaltres, així ho creiem, que per damunt de totes aquestes coses, existeix quelcom superior de la qual ni els homes ni els partits no ens en podem sustreure.

El Govern en crisi

Presentada la dimissió del tercer Govern Azaña, a l'hora de tancar aquesta edició segueixen les consultes de consuetud. La situació no està pas gens clara.

El President de la República ha eridat ja a bon nombre de personalitats polítiques a consulta.

Sessió de l'Ajuntament

Presidint l'alcalde senyor Cavaller, dijous celebrà sessió el nostre Ajuntament. Hi assistiren els regidors senyors Jordana M., Gatell, Borràs, Clariana, Abelló, Andreu, Balsells, Martí, Jordana, Virgili, Bieto i Sagalà.

Es llegeixen i aproven les actes de la sessió anterior i de l'extraordinària.

Comunicació de la Delegació Reusenca de "Palestra" convidant a l'Ajuntament per a que presideixi l'acte que tindrà lloc en el Centre de Lectura per a commemorar l'onze de setembre de 1714.

El senyor alcalde proposa que assisteixi a l'acte una representació del Consistori. Així s'acorda.

Dictamen de la Comissió de Foment proposant autoritzar al senyor Joan Mancho Ardèvol per a instal·lar un rètol transversal en la casa núm. 34 del carrer de Sant Llorenç. Aprovat.

Dictamen de la Comissió d'Aigües presentant les bases per a regular l'aprofitament de les aigües residuals.

El senyor Sagalà demana que quedi el dictamen vuit dies damunt la taula.

El Sr. Jordana M. diu que acceideix gustosament a aquest aplaçaament, malgrat ésser d'urgència el dictamen. Fa avinent als regidors la importància que revesteix el dictamen i demana que l'estudiïn amb carinyo a fi que sigui una obra conjunta i no de partit.

El senyor Martí intervé per a sol·licitar unes aclaracions que el senyor Jordana atèn.

Altres dictamen de la mateixa Comissió proposant que es faculti als llogaters de les cases per a dotar d'aigua les mateixes amb les condicions que es precisen.

El senyor Martí fa observar que hauria de quedar entés que l'Ajuntament ha de fer els contractes amb els propietaris. El Sr. Jordana li contesta que aquest és l'esperit del dictamen, el qual queda aprovat constant l'aclariment del senyor Martí.

Dictamen de la Comissió d'Hisenda proposant s'autoritzi al senyor Interventor municipal per a percebre unes quantitats existents a la Delegació d'Hisenda de Barcelona, pertanyents a l'Ajuntament. Aprovat.

Altres proposant la concessió d'un premi, consistent en una co-

pa, per al concurs Segona Traversia del port de Salou. Aprovat.

Dictamen de la Comissió de Cultura proposant es concedeixi un premi de 100 pessetes a l'Agrupació Cultural per al Concurs literari que organitza, al millor treball que tingui per tema "Resum històric dels moviments polítics de Reus".

Altres proposant l'adquisició d'uns objectes amb destí al Museu Municipal. Aprovat.

Altres referent a la designació de les persones que han de constituir el Tribunal que ha de resoldre el concurs per a la provisió de la beca "Gaudi". Aprovat.

Dictamen de la Comissió d'Assistència Social presentant la contestació a la instància presentada per la Federació de Germandats locals referent a l'estada de malalts en l'Institut Policlínic municipal que percebeixen indemnitzacions de les mateixes. Aprovat.

Comptes. Aprovats.

El senyor Jordana diu que per tal de commemorar la data de l'11 de setembre s'acordi vagi un regidor de cada minoria en representació del Consistori a Barcelona a portar una corona tal com s'ha fet altres anys al monument d'En Rafael de Casanova. S'acorda.

I s'aixeca la sessió.

Tràgica mort del diputat senyor Campalans

Ahir a la tarda ens fou comunicada la notícia de que el diputat a les Constituents, senyor Rafael Campalans, havia mort víctima d'un accident.

Es trobava banyant-se el senyor Campalans a la platja de Torredembarra, quan un cop de mar el tirà sobre unes roques rebent gravíssimes ferides que li causaren la mort.

El Sr. Campalans nasqué en 1887, començà les seves activitats polítiques en 1902, havent-se sempre distingit per les seves campanyes catalanistes i obreristes.

Era enginyers. En 1917 fou nomenat director de l'Escola del Treball, càrrec que actualment desempenyava i del qual el destituí la dictadura. Pertanyia a la Unió Socialista de Catalunya. Deixà escrites diverses obres científiques i polítiques interessantíssimes.

En pau reposi.